

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 303/2014-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosť E. Š., zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Richardom Vanekom, Advokátska kancelária, Dobrovičova 4, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cb 133/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. Š. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. apríla 2014 doručená sťažnosť E. Š. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cb 133/2003 (ďalej len „namietané konanie“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že namietané konanie bolo na okresnom súde začaté na základe „Žaloby o určenie vlastníckeho práva proti žalovanému E., a.s.“ podanej 6. mája 2003 z dôvodu, že „E. ako zhotoviteľ obytného domu v B. si podvodným konaním prisvojil do svojho vlastníctva miestnosti pre správcu obytného domu za peniaze vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Túto skutočnosť vlastníci bytov a nebytových priestorov sa dozvedeli neskôr keď na liste vlastníctva sa objavil okrem ostatných vlastníkov aj E. ako vlastník garzónky s č. 0. Návrh na zápis do katastra nehnuteľností uvedenej garzónky predložil E. čo vlastníci bytov a nebytových priestorov nevedeli o tom nakoľko neboli účastníkmi stavebného konania. Keďže v obytnom dome malo ísť o nadštandardné byty za veľké peniaze tak mali byť podľa projektovej dokumentácie a uzatvorenej zmluvy medzi zhotoviteľom a každým objednávateľom vyhotovené spoločné časti, spoločné zariadenia a príslušenstvo domu, ktoré budú v spoluvlastníctve objednávateľa a ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v uvedenom obytnom dome, v spoluvlastníckom podiele zodpovedajúcom podielu podlahovej plochy bytu a komory k úhrnu podlahových plôch všetkých bytov a nebytových priestorov v objekte. Podľa projektovej dokumentácie (pôdorys 1. nadzemného podlažia) priloženej vo vyššie uvedenej a uzatvorenej nepomenovanej zmluvy ako aj podľa písomného vyjadrenia Ing. arch. L., ktorý ako autor a zhotoviteľ projektu stavby polyfunkčného domu v B. potvrdil, že miestnosti č. 166-168 boli určené pre správcu domu.“.

Podľa vyjadrenia sťažovateľky v namietanom konaní, ktoré ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu trvá už jedenásť rokov, dochádza k zbytočným prierahom, a teda k porušovaniu jej základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka v závere svojej sťažnosti ústavnému súdu navrhuje, aby o jej sťažnosti rozhodol nálezom, v ktorom by vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cb 133/2003, prikázal okresnému súdu konať vo veci sťažovateľky bez zbytočných prierahov a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, ako aj trovy právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky treba považovať za podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu ochranu základných práv a slobôd prostredníctvom sťažnosti podľa čl. 127 ústavy môže fyzická osoba alebo právnická osoba uplatňovať výlučne v záujme ochrany vlastných základných práv a slobôd (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06). Namietat' porušenie základných práv a slobôd v spojitosti s konaním pred všeobecným súdom je teda možné iba vtedy, ak je sťažovateľ v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu účastníkom konania, v ktorom porušenie základných práv alebo slobôd namieta (napr. II. ÚS 3/05, III. ÚS 281/2012).

Právny zástupca sťažovateľky v podanej sťažnosti špecifikoval účastníka konania na strane odporcu (spoločnosť E., a. s., B.), no navrhovateľa namietaného konania vedeného pred okresným súdom jednoznačne neidentifikoval. Ústavný súd zo súvisiaceho konania vedeného pred ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 78/09, v ktorom ústavný súd nálezom zo 14. mája 2009 vyslovil porušenie základného práva odporcu zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy v namietanom konaní zistil, že v namietanom konaní na strane navrhovateľa nevystupujú jednotliví vlastníci bytov a nebytových priestorov, ale právnická osoba spravujúca v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov záujmy vlastníkov, a to Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, B. (ďalej len „spoločenstvo vlastníkov“), ako navrhovateľ v 1. rade a tiež fyzická osoba – P. K. ako navrhovateľ v 2. rade.

Ústavný súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že jeho pozornosti neušla skutočnosť, že právny zástupca sťažovateľky JUDr. Ing. Richard Vanek touto vedomosťou nepochybne disponuje, keďže analogickú sťažnosť obsahujúcu námietku porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v namietanom konaní doručil 27. marca 2014 ústavnému súdu aj v mene skutočného navrhovateľa, teda spoločenstva vlastníkov.

Keďže sťažovateľka nemá v napadnutom súdnom konaní procesné postavenie účastníka konania (nie je navrhovateľom), nemohlo v posudzovanom konaní dochádzať k porušovaniu jej označeného základného práva (napr. II. ÚS 205/04, II. ÚS 564/2011).

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podala sťažovateľka, ktorá nie je aktívne vecne legitimovaná na podanie sťažnosti, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o sťažnosti sťažovateľky rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2014